

Motorcsónakosok „hullám völgyben”

A Szegedi Ünnepi Hetek látványos sportműsor-sorozatának egyik kiemelkedő része a nemzetközi motorcsónakverseny.

Ilyenkor a sétány, az úszóházak megtelnek emberekkel, csodálják az iszonyú sebességgel száguldó versenyzőket. Szűkebb pátriánkat évek óta a Szegedi Spartacus képviseli. Hogy ezután is képviselni fogja-e, még egyáltalán nem biztos. A viharfelhők egyre sűrűsödnek a motorcsónakosok felett, és hogy a vihar kitör-e vagy elvonul, egy év múlva dől el. Miről is van szó?

A múlt

1955-ben elkészült Szegeden az első sporthajó. A csónaképítő Megyeri Nándor, és a versenyző Vasvári Miklós megalakítják a Szegedi Spartacus motorcsónak-szakosztályát. A ketszemélyes csapat Budapest gyorsasági bajnokságán debütál. Az eredmény: bajnoki aranyérem. Indulniuk nem rossz!

1957 — már két bajnoki cím tulajdonosa a szakosztály. Az eredmények egyre több érdeklődőt vonzanak a motorcsónaksporthoz. Gyarapodik a versenyzők száma, bővül a hajóállomány.

1958 — megkezdődik egy páratlan sorozat. 1971-ig a siklóhajóosztály valamelyik bajnoki címét minden évben szegedi versenyző nyeri. A Szegedi Spartacus az ország egyik legjelentősebb csónakos bázisa lett.

1960 — a műszaki helyzet jelentősen javul, már sporthajók is indulnak a különböző versenyeken. A száz kilométeren felüli tempóra képes Kőnig-motorokból kettővel rendelkezik a szakosztály.

1965 — újabb három országos bajnoki cím a különböző kategóriákban. Októ-

ber közepe; soroksári Duna-ág. Bőgnek a motorok, mentőmellények, bukósikakok becsatolva. Felröppen az indítórakéta. A gyorsasági csúcskísérleti verseny át-ütő szegedi sikerrel zárul. Négy új magyar csúcsot könyvelnek a Spartacus versenyzőinek neve mellé. Kettő még ma is érvényes!

1966 — „A Tisza legyőzte a Dunát” — címmel jelenik meg a Népsport tudósítása a magyar motorcsónak-bajnokságról. A sporthajóosztály valamennyi bajnoki címe Szegedre kerül. Augusztus — a Tisza-parti sétányon húsz ezer ember tolong. Európa legkülönbözőbb országainak versenyzői hasalnak a papucsokban, a győztes Európa bajnoka lesz. Gyilkos küzdelem, a kanyarokban néha „vérfagyasztó öldöklés”, az egyenesekben 110-es tempó. Európa legideálisabb pályáján az első és azóta is egyetlen magyar Európa-bajnoki aranyérem: Vasvári Miklós.

1967 — ismét Európa-bajnoki helyezések, egy bronz-éremmel és egy ötödik helyrelyel gyarapodik a Spartacus eredménylistája. A magyar bajnoki címek száma már 25 felé közeledik. A különböző nemzetközi versenyeken dobogó helyezések egész sora.

1969 — a soroksári Duna-ág gyorsasági csúcsjavító versenyén két magyar rekordot döntenek meg a szegedi versenyzők. Az „SJ” és az „SD” osztály eredményei azóta is a legjobbak hazai vonatkozásban.

1970 — rangos mezőny a Csehszlovák Nagydíjon. A győztes: Döme Béla (Szegedi Spartacus).

1971 — jubilál a szakosztály. A negyedszázadik bajnoki aranyérem kerül a versenyzők vitrinjébe.

A jelen

A jelent a múlt évi eredmények hatása jelenti. Elő-

szőr történt meg, hogy a nemzeti bajnokságokon csak szerény helyezéseket értek el. A motorok állapota egyre rosszabb — az immár tizenhárom éves masinákat csak toldozni-foldozni lehetett. Sorba dőltek ki a versenyzők motorhiba miatt.

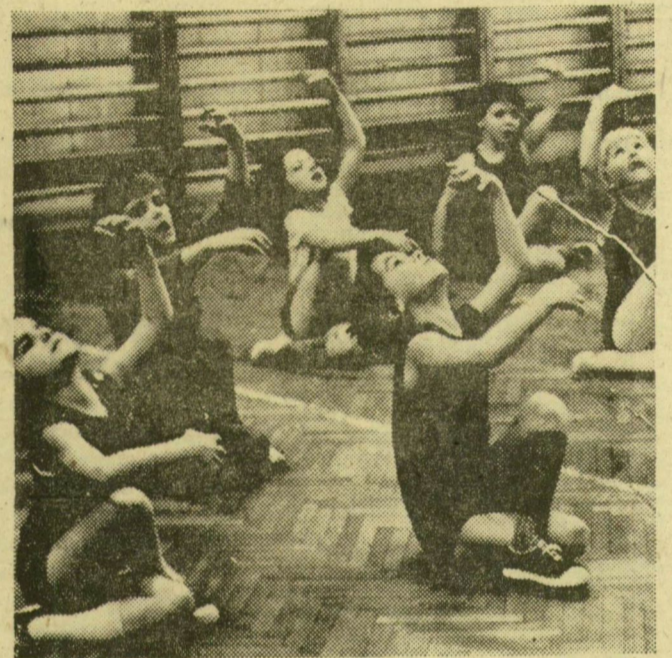
Az év végén az OKISZ sportközpont értékelte az egyesület munkáját. A női röplabdacsapat legjobb vidéki együttesként jól szerepelt a magyar bajnokság első osztályában. A kivívott rang következtében megnőtték a szakosztály kiadásai. Az OKISZ sportalapja azonban változatlan az 1972-es évhez képest. A különbözetest elő kell teremteni! Hogyan? Felvetődött a motorcsónak-szakosztály megszüntetésének a kérdése. Az elnökség a javaslatot leszá-
vazta.

A jövő

A „vízi menők” egy év haladékat kaptak. Idei eredményeik alapján dől majd el további sorsuk. Ha újra lesz eredmény — marad a szakosztály, marad a támogatás. Ha nem? A szakosztályt megszüntetik. Szeged egy sportággal, az Ünnepi Hetek egy látványos versenyyel szegényebb lesz. Ez nem kevés! A versenyzők eddig is saját zsebükből kemény összegeket fizettek a sikeresebb szereplés érdekében. De a hajóállomány ma is ugyanaz, mint tíz esztendővel ezelőtt. A jó eredmények pedig első-sorban ezen múlnak. Új hajók kellenek ahhoz, hogy az aranyérmek tovább szaporodjanak, hogy utolérjék az európai élvonalat. De miből? Ez még nyitott kérdés!

„Ha anyuka engedi, maradhatsz...”

Művészi torna
a Tömörkény tornatermében

Csöppsegek, a legkisebbek négy-öt-, a nagyobbakak tízevesek, zsvivától hangos hetente kétszer a Tömörkény István gimnázium és szakiskola tornaterme. A SZEOL ismét életre keltett „művészi torna” szakkörének szorgalmas látogatói ök.

Arról a szóról, hogy torna, a sportnak természetes mozgásokon alapuló gyakorlatokból álló speciális ága jut eszébe a szakembernek. Ezeknek a gyermekeknek értelem-érzelemléte még nem körvonalazza így. Nekik a torna játékot, játékosan megoldandó feladatokat jelent. Olyan játékot, melyet teljes énjükkel, a maguk kis szertelen belezéréssel, átélésével csinálhatnak. Túl azon, hogy mindez ügyetlen-
esen mozgáskésztségüknek pallérozását is szolgálja, jelenheti esetleges későbbi sportpályafutásuk alapjait.

Ez különben a foglalkozások vezetőjének, dr. Lakos Antalné testnevelő tanárnak a véleménye is.

A SZEOL jelenlegi tornaszínpadja közül többen, például Léber Ildikó és Faragó Bea, itt kezdtek nálam sportolni — mondta. — Igaz, nem mindenkiből lesz tornász, de nem is ez a fontos. Sokan máshol folytatják, atléták, kajakosok lesznek, vagy valamilyen labdajátékosok. Talán legnagyobb pozitívum, hogy kedvet kaptak a rendszeres sportoláshoz.

A tornaterem előcsarnokában — amely megtelt a kislányokat kísérő szülőkkel, nagymamákkal — dr. Diós Józseffel, a szakközépiskola igazgatójával beszélgettünk a testedés, a mindennapos mozgás, a sport fontosságáról.

Messzemenően pártfogó, rendkívül fontosnak tartom ezt a kezdeményezést — fejtegette véleményét. — A SZEOL-lal való megegyezés folytán örömmel adtam helyet is, szakembert is, hogy létrejöhessen ez a szakkör, amely véleményem szerint a tornaszűnté-
pótlás egyik bázisa lehet.

Közben a teremben megszólalt a zongora. Először a

kisebkek léptek porondra — szabályosan, tornaruhába öltözve. Kecses ügyetlenséggel, vidáman, de figyelmeztetett futottak, szökdeltek, forogtak. Hol egymást, hol a „tanár néni” figyelme végezték a különböző talajtorna- és gerendagyakorlatokat, az összekötő lépéseket tartalmazó mozgásformákat.

Sok ügyes, tehetséges kislány jár tornászni — folytatta beszélgetésünket a tanárnő. — A szülőket is ambicionálják a látottak. Tanúi lehetnek, hogy szinte napról napra csiszolódik, fejlődik a gyerekek mozgása. Legtöbb gyermek már most megismeri a szakkifejezéseket, tisztában van azzal, hogy mit jelent spiccelni, terpeszteni. Sajnos, az általános iskolákban nem mindenütt veszik figyelembe, hogy gyerekeink már sportoltak, tehát ügyesebbek a többieknél. Az igazsághoz tartozik viszont, hogy a legtöbb helyen általában alig van lehetőség a tornaórák megtartására — a teremhiány miatt. Sokan visszajárnak hozzánk, ezért is van két csoportunk. Így heti két-két órában külön foglalkozhatom a kicsikkel és külön a nagyokkal.

A foglalkozásnak alig lehet véget vetni, a gyerekek nem akarnak megválni a szerektől. Úgy kell valamennyit kiparancsolni a teremből. Amint a kiscsoport befejezte programját, egy szöske fejű, picli lány settenkedik hozzánk, könyörgő szemeket meresztve a tanárnőre.

— Zsuzsa néni! Én úgy szeretnék még maradni. Ugye, lehet?

— Ha anyukád engedi, itt maradhatsz a másik csoporttal is — hangzott a válasz.

A gyerekeket művészi tornára járatni sikknek számít. Kíváncsi voltam, mi a szülő véleménye.

— Elsősorban a testedés, a mozgásigény kielégítése vezérel bennünket. Ha kedvet kap ahhoz, hogy később versenyszerűen is tornázzon, örömmel engedjük.

Furcsán hangzik, de, sajnos, lusta a kislányom. Sőt, még egyetlen is. Mindent esetenlül, kellenlül csinál. Amióta ide jár, feltűnően élénkebb lett, finomult mozgása. Ha nem is lesz sportoló, akkor is nyereünk azzal, hogy megkedveli a játékos, sportos mozgást — így a másik édesanya.

Hogy melyik gyerekből lesz élsportoló, melyikből nem — még nehéz volna eldönteni. De, hogy mennyire szükséges a sportolás későbbi testi és szellemi egészségük, frissességük megőrzéséhez — gondolom, senki sem vitathatja!

Gyürki Ernő

A mai műsor

Labdarúgás:

Előkészületi mérkőzés, SZEOL — Mezősi SE, SZEOL-stadion, 14.30.

Sakk: OB IL SZVSE—Szolnoki Otárbányász, Szeged, MAV étkező, 9.

Vívás: Városi felnőtt bajnokság (női 60), 8, (férfi 160) 18.

Birkózás: Felnőtt I. osztályú kötöttfogású egyéni verseny, SZVSE-sporttelep tornaterme.

Röplabda: Téli Kupa. Nők. Sz. Spartacus—Utasellátó, Budapest, TF-terem, Győri út, 10.10.

Kedvcsinálás, kapunyitás

Az utóbbi időkben sokat foglalkozunk a tömegsport problémáival, mint az egészség védelmének részével. Cikkek sorozata jelenik meg arról, hogy mit kell tenni ahhoz, hogy mindig több és több ember számára biztosíthassuk a rendszeres testezés lehetőségét. A tömegszervezetek, vállalatok, üzemek, sportegyesületek terveiben ott szerepel a tömeges sportolás feltételeinek megjavítása, az anyagi, erkölcsi feltételek biztosítása. Jogosan, mert sportlétesítményeink szűkös száma, a korlátozott lehetőségek miatt, csak komoly szervezőmunkát tudjuk megteremteni, hogy ezrek és ezrek pihenésük egy részét aktív, egészséges testmozgással töltsék el. De úgy érzem, ebben a nagy szervezésben, koordinálásban, egyeztetésben pontosan a legfontosabbról feledkezünk meg. Hiába biztosítunk minden objektív feltételt, ha a legkényesebb kérdést érintetlenül hagyjuk. A sport iránti kedv felélesztéséről van szó! Arról, hogy tömegigény legyen a tornatermek, sportpályák, létesítmények használhatósága. Mert amíg nem győzzük meg a fiatalokat a sport szükségességéről, nem érik át a mozgás, versenyzés felemelő pillanatait, addig hiába minden szervezés.

Legelső feladatunk tehát az, hogy kedvet teremtsünk

a fiataloknak a sportoláshoz. Ehhez pedig minden lehetőséget ki kell használni. Kezdvé az iskolai testnevelési óráktól, amelyeknek olyanoknak kell lenni, hogy a gyerekek örömeit találjanak benne, ne legyen padkorlátok közé zárva a gimnasztika, ne katonás fegyvellemmel lebonyolított, menetrendszerű „kiképzés” legyen egy-egy tornaóra. Biztosítani kell az önfeléd játékot, a teljesen kötetlen és szabad mozgást — a tanulók igénye szerint. Folytatva olyan szintű sportrendezvényeket, melyek megragadják a fiatalokat, ahol a küzdelem, a siker élményének hatása alá kerülnek. Azután ki kell nyitni a kapukat, töltsék a pályán szabad óráikat, futballozzanak, kézilabdázzanak, birkózzanak kedvükre. Ha mindezt meg tudjuk oldani, akkor jöhet az összehangolás, tervezés, egyeztetés.

Fiúk, lányok, húzzatok fürdőnadrágot, úszatok, húzzatok tornacipőt, fussatok, húzzatok bakancsot, kiránduljatok! A disco, a beat, a tánc korszaka egyszer véget ér. De egészséges szervezetre, acélos izmokra akkor is szükség lesz. Szükség, mert az élet legkülönbözőbb területein ma már helytállni csak teljes emberként lehet. Ennek pedig nélkülözhetetlen része az edzett test.

T. F.

Abszolút labdarúgó

Sorokban

A csehszlovákiai Havirovban játszották le a férfi asztalitenisz-bajnokság Európa Kupájának második fordulójában a négy közé jutásért, a Banki Havirov—Bp. Spartacus találkozó. A magyar együttes 5:2 arányú győzelmet aratott.

19:14 (9:7) arányú győzelmet aratott Svédország ellen.

Szombaton délelőtt telefonértesítést kapott az MTK elnöksége a Dubrovnikban tartózkodó labdarúgóktól, hogy az eredetileg tervezett program megváltozott, s így alakult: február 7-én Dubrovnikban, négy nappal később Csaplínában játszik a kék-fehér együttes. 15-én Mosztárban négyes tornán vesz részt a gárda a jugoszláv Velez Mosztar, a Zseljeznicsar és a Hajduk Split társaságában.

Barátságos mérkőzésen az NSZK kézilabda-válogatottja

Viren és Bragina nyerte az arany futócipőt

A CTK jelentése szerint a Csekoslovensky Sport és a vitkovicai TJ VZGK sportegyesület ötödik alkalommal rendezte meg szavazását a legjobb európai futók sorrendjének megállapítására. Európa 24 országából 203 szakember adta le voksát 1972 legjobb férfi és női futóira. Az elsőket, mindkét „számban” szoros versenyben, a finn Viren, illetve a szovjet Bragina szerezte meg. (MTI)